

2014 preek kerstavond.

Schriftlezingen:

Jesaja 9: 1 tm 7

Lukas 2: 1 tm 20

Wij zien het uit de hemel allemaal met veel instemming aan. Vanavond en vannacht gaan overal ter wereld ontelbare mensen op weg. Ze verlaten hun huis en gaan het donker door, door nacht en ontij naar kerken en kathedralen. Daar, in die versierde kerken die hun deuren wijd open hebben gezet, branden nu de kaarsen, klinkt er muziek en gezang en wordt de geschiedenis van de geboorte van Christus gelezen. Wij zijn zo blij dat jullie dat op aarde al eeuwen op deze bijzondere nacht doen, want dat geeft ons een kans om weer af te dalen uit de hemel om bij jullie aanwezig te zijn en opnieuw onze boodschap te brengen.

Maar laat ik me eerst aan jullie voorstellen: ik ben de engel Gabriel, de boodschapper van God, vriend van God. Gods gabber, Gabriel.

God had tegen me gezegd: ‘Het gaat niet goed daar beneden op aarde, de mensen zijn de weg kwijt. Er is geen geloof meer, geen hoop, er zijn geen visioenen, mensen leven dun dorre grauwe levens en hebben geen idee meer wat en wie ze zijn. Er moet iets nieuws gebeuren. Daarom werd ik nu ruim tweeduizend jaar geleden ik naar de aarde gestuurd, om een aantal boodschappen te brengen. Ik vertelde een oude priester dat zijn oude vrouw Elisabeth zwanger zou worden en ik boodschapte aan een jonge vrouw, Maria, dat ze zwanger zou worden van de zoon van God, de Messias.

En in de nacht dat Maria dit bijzondere kind ter wereld bracht, haar eerste, werd ik opnieuw naar de wereld gezonden. Naar een handjevol herders die in de nacht over hun kudde waakten, bij een gehucht dat Bethlehem heet. Het waren allemaal gewone mensen, aan wie ik verscheen, onopvallende mensen, om niet te zeggen wat sjofele mensen, zeker die herders, dat was arm en rouw volk. Wij engelen hebben ons daar wel over verbaasd, dat de boodschap dat de Messias

geboren was voor zulke doodgewone mensen bestemd was, maar later begreep ik het. Er bestaan geen gewone mensen.

En die nacht, wat een stralende, heilige nacht was dat! Wat waren we gelukkig, wij engelen, want de hemel ging open op een kier en wij mochten naar de aarde met een ongehoorde boodschap: dat God in de gestalte van een mensenkind geboren was en dat hij de mensen liefheeft.

Ik vertelde het de herders die in het donker zaten te kleumen en ze wisten niet wat hen overkwam, opeens al dat hemelse licht, mensen zijn altijd verbijsterd als het licht van God hen opgaat. En toen ging de hemel helemaal open en wij alle engelen samen zongen bezongen de glorie van God en over vrede op aarde. Het was de hemel op aarde en even raakten boven en beneden elkaar, we wisten niet meer waar de een begon en de ander ophield, het was onbeschrijfelijk mooi en goed. Wat waren we gelukzalig, wij engelen, dat hemel en aarde elkaar samenvielen, dat nu ook op aarde ons gezang gehoord werd. Er was weer verbinding tussen boven en beneden. De nacht werd licht als de dag, nee nog lichter. En ons gezang vulde alle hoeken van het heelal.

En we zagen die herders, op de knieën voor dat pasgeboren kind, met Maria en Jozef en we juichten van vreugde en onze vleugels ruisten eerbiedig om dat mysterie heen dat op aarde zich voltrok: de geboorte van Gods zoon. Zoals hij daar lag, in die voederbak... net als bij alle pasgeborenenen zweeft het geheim van de hemelse oorsprong nog om hem heen. Ja, ieder mensenkind wordt geboren uit een aardse vrouw, maar is als het net geboren wordt nog niet helemaal van de aarde, heeft nog voeling met de hemel, met God van voor alle begin. En dat voelen jullie mensen intuïtief als jullie naar een pasgeborene kijken ook vaak, zoals Maria en Jozef en de herders dat voelden: die eerbiedige stille verwondering om wat onzegbaar om dit kind heen zweeft, om het mysterie van geboorte, verwondering om het leven, om een nieuw kind, uniek en onherhaalbaar.

Maar meer nog dan andere mensenkinderen was dit Christuskind van de hemel. En vanwege zijn geboorte konden we zingen van vrede op aarde. Want dit kind, zou toen hij volwassen was, de verbroken verbinding tussen hemel en aarde weer herstellen, hij zou God en de goddelijke geheimen dicht bij de mensen brengen. Hijzelf was zo verbonden met God, dat het licht van God uit zijn ogenscheen, hij had een uitstraling als geen ander en in alles wat hij zei en deed voelde je God door alles heen. Liefde, kracht, genezing, vrede stroomden via hem de wereld in.

‘Gods Zoon, sprekend God’ stamelden sommigen als ze hem zagen.

Er valt zoveel over hem te zeggen, maar dat kan nu niet. Het verhaal van zijn leven en zijn dood kun je lezen in de Bijbel.

Maar vanavond, in de ze heilige nacht moeten wij engelen jullie een ding op het hart drukken, moeten jullie deze oude boodschap horen van vrede op aarde en die begrijpen.

Jezus noemde de mensen kinderen van God. En dat zij jullie in essentie. Jullie mensen zijn kinderen van God. Jullie oorsprong ligt net als die van Jezus, in de hemel, zeg maar. Jullie zijn geestelijke wezens. Geen dier, geen engel, maar iets daar tussen in. Jullie zijn geen schitterend ongeluk, een toevallig product van chemische processen, jullie zijn veel meer dan dat. Jullie mensen zijn stuk voor stuk gewild, gewenst en geliefd. Je bestaan is niet toevallig, je moet hier zijn, je hebt een missie. En hoewel je bestaan niet meer is dan een stofje aan de weegschaal van de tijd, het universum is om jullie geschapen. Er bestaan geen gewone mensen, ieder mens is uniek en bijzonder.

Jullie oorsprong en jullie bestemming ligt in het grote geheim dat God genoemd wordt.

Maar velen in jullie tijd weten dat niet meer, of zijn het vergeten. En we zien uit de hemel bedroefd aan hoe gevangen jullie zijn in wat jullie denken dat de werkelijkheid is. Als jullie iets niet kunnen meten of wetenschappelijk bewijzen, of met jullie ogen niet kunnen zien en met jullie oren niet kunnen horen, dan denken jullie dat iets niet bestaat of dat het een hersenspinsel is van naïeve goedgelovige mensen. Jullie geloven niet in ons engelen omdat ze je niet ziet met je ogen. Maar jullie zintuigen zijn zo gebrekkig, en jullie bewustzijn zo smal en ondiep, jullie leven in een wereld van clichés, van blinde vlekken, een opeenstapeling van gemeenplaatsen, van collectieve wanen en hypes. Jullie werkelijkheid wordt bepaald niet door wat jullie zien, maar wat jullie over het hoofd zien. Jullie staren je blind op materiële dingen, op hebbedingen alsof die de honger van je hart kunnen stillen. Jullie zijn bezeten van jeugd en schoonheid, van uiterlijke dingen alsof daarin het ultieme geluk te vinden is. Niet geestelijke groei, maar economische groei is jullie god. Jullie diepste verlangen smoren jullie in ruis en lawaai en hectiek, totdat je niet eens meer weet dat je het hebt. En veel van wat jullie voor liefde houden heeft meer weg van bezitterigheid en behoefteigheid. En de aarde die het paradijs zou kunnen zijn vernietigen jullie in egoïsme en kortzichtigheid.

Excuses, excuses. Ik ben ongenueanceerd en draaf door, maar ik weet niet hoe ik het anders moet duidelijk maken. Geloof me, in al deze dingen ligt jullie geluk niet. Het enige echte onvergankelijke geluk, ligt in de ervaring van verbondenheid met God en zijn werkelijkheid. Jullie zaligheid ligt in het besef dat je een kind van het Licht bent, het Licht dat met je doet en praat. Sommigen van jullie dichters weten dat, dat je er vandaan komt, van het Licht. En op aarde is er muziek die jullie vergezichten geeft op andere dimensies. En de meesten van jullie kennen die momenten dat je geraakt wordt door datgene

wat alles en iedereen overstijgt, momenten van verwondering, verbondenheid, in de natuur, in de stilte of waar ook maar.

Niets zal jullie diepste verlangen stillen en de innerlijke leegte vullen dan dit besef van het goddelijke, van je geestelijke oorsprong en bestemming.

Dit Christuskind, dit kind uit de hemel, helpt je te gaan zien wat je niet eerder zag, geeft je een antwoord op vragen die je niet had gesteld, helpt je te vinden wat je niet hebt gezocht, om iets te herinneren dat je nooit hebt meegemaakt.

Het is als de eerste zoen,
je wist niet wat je wilde
maar toen je hem kreeg
wist je het verlangen.

Daarom, in deze heilige nacht, waarin hemel en aarde samenvallen, is mijn serious request: kniel naast de herder bij de kribbe, leg alles wat niet echt en niet wezenlijk is van je af en open je hart. Kijk naar dit pure, ontvankelijke, onbeschreven leven. Het is de spiegel van wie je in wezen bent: een kind van de hemel, geboren op aarde. Kus dit kind en herken je verlangen. Kijk met het zintuig van het hart en word stil. Ervaar vrede, vrede.

Laat je door de ons engelen optillen en meevoeren zodat je de lichtheid van het bestaan en werkelijke levensvreugde ervaart. Geef je hart, je ziel vleugels.

Leef naar je ware aard. Laat God in je mensworden.

Amen.

